

Bet. o. lovf. om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber

og åbenheden. Efter mindretallets opfattelse er dette ikke tilfældet.

De tungeste afsnit i Amsterdamtraktaten handler om flygtningepolitik, Schengen-politisamarbejde og udenrigspolitik. Det er her, traktaten virkelig flytter magt fra Folketinget til EU i modsætning til afsnittene om miljø og beskæftigelse, som er temmelig uforpligtende og næppe i praksis vil ændre udviklingen. Samtidig viser en analyse af traktaten, at den vil gøre det vanskeligere, ikke lettere, at optage nye lande i EU. Der skabes et »Fort Europa« med lukkede ydre grænser og nye skillelinjer ned gennem Østeuropa.

Med Amsterdamtraktaten åbnes der op for en videreudvikling af EU's politisamarbejde i retning af et overstatsligt forbundspoliti med omfattende registrering af millioner af mennesker. Det er veldokumenteret, at kontrollen med det eksisterende Schengenregister i Strasbourg ikke er betryggende, og med Amsterdamtraktaten åbnes for en kraftig udbygning af Europol. Bag de lukkede ydre grænser skabes der et overvågnings-samfund.

Amsterdamtraktaten vil give Unionen øget udenrigspolitisk handlekraft, og det bliver svært at forestille sig nye selvstændige danske initiativer i FN. Med Amsterdamtraktaten skærpes EU-landenes loyalitetsforpligtelser over for Unionen yderligere, og EU får mulighed for at vedtage vidtgående udenrigspolitiske aktioner, herunder militære aktioner under EU-flag. Den nye traktat indeholder en bestemmelse om, at EU kan træffe beslutninger om »kampstyrkers opgaver i forbindelse med krisestyring, herunder fredsskabelse«. Samtidig sætter denne traktat EU i stand til at iværksætte militære aktioner uden FN-godkendelse - uden indhentning af mandat fra FN's Sikkerhedsråd. Med dannelsen af en enhed til analyse og planlægning af det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område har vi fået plantet kimen til et egentligt EU-udenrigsministerium.

Mindretallet opfatter traktatens afsnit om beskæftigelse og bekæmpelse af arbejdsløsheden som varm luft. Det er typisk, at der på dette område, i modsætning til området om retlige og indre anliggender, ikke er tale om forpligtende vedtagelser. Det er op til de enkelte lande selv at igangsætte initiativer, f.eks. i forhold til at bekæmpe arbejdsløsheden.

Samtidig med dette understreges det, at be-

skæftigelsespolitikken skal underordnes ØMU-kravene. Af traktaten fremgår det, at retningslinjerne om beskæftigelsen »skal være i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer, der vedtages i ØMU'en.

Det betyder, at hensynet til lav inflation og underskud fortsat vil veje tungere end hensynet til beskæftigelsen. Det er simpelt hen udtryk for traktatfæstelse af en konservativ økonomisk politik.

Læg dertil, at der på topmødet om ØMU'en og euroen i begyndelsen af maj 1998 lægges op til en vedtagelse, hvor det pålægges EU-landene at fortsætte med at konsolidere statsbudgetterne, og at denne politik skal have højeste prioritet her i 1998 og 1999.

Hvis vi kigger på den meget opreklamerede miljøgaranti, må mindretallet konstatere, at der ikke er hold i påstandene om, at vi har fået en bedre miljøgaranti. Mindretallet må konstatere, at der med traktatens formuleringer simpelt hen er sket en traktatfæstelse af den politik, som har eksisteret på området.

Det vil fortsat være Europa-Kommissionen og i sidste ende EF-Domstolen, der bestemmer, om Danmark må bevare eller indføre bedre miljøregler end EU's. Det står samtidig klart, at den reviderede garanti ikke giver mulighed for at forbyde vækstfremmere og pesticider, som EU har godkendt eller vil godkende. EU forbereder i øjeblikket godkendelse af en lang række pesticider, som i dag er forbudt i Danmark. Realiteten er, at miljøet blev svigtet i Amsterdam.

Det siges også, at vi har fået en forbedring af traktaten med indskrivelse af menneskerettighederne i denne. Men problemet er bare, at med indskrivelsen af menneskerettighederne i Unionstraktaten bliver det i sidste ende EF-Domstolen, som bliver den øverste myndighed på dette område, og ikke Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg. Et klart tilbageskridt.

Mindretallet må konstatere, at der ikke er meget at hente på plussiden. Derfor er der ikke røde eller grønne argumenter for at anbefale en godkendelse af Amsterdamtraktaten her i Folketinget eller for at stemme ja ved folkeafstemningen om den samme traktat den 28. maj 1998.

Et fjerde mindretal (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*. Mindretallet er inderlig modstander af ideen om en overnational europæisk union, hvor